

U P P L A N D

Årsbok

för medlemmarna i

Upplands

Fornminnesförening

1947

UPPLANDS
FORNMINNESFÖRENING
FÖRLAG

R e d a k t i o n :

NILS SUNDQUIST
(Årsbokens redaktör)

NILS ÅLENIUS

HELGE GAD

UPPSALA 1947

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI AB

DET GÅNGNA ÅRET har varit livligt på hembygdsvårdens och kulturminnesvårdens område i Uppland. Många hembygdsföreningar ha väsentligt utökat sin för bygden och dess innevånare så värderika verksamhet, andra ha kunnat genomföra sitt »år» i härdvunnen form, och på flera platser ha nya föreningar bildats. Sådana ha som regel tillkommit för att i förstone bringa någon kulturminnesvårdande bygdeangelägenhet, som påkallat raskt ingripande, i hamn.

När man talar om hembygdsföreningar tänker man kanske först på landsbygden, men man får icke glömma att starka krafter också äro verksamma inom de uppländska städernas kulturminnesvård. Det kan vara påkallat att i detta sammanhang erinra om att två uppländska städer, nämligen Norrtälje och Vaxholm, firat jubiléer och celebrerat desamma med utställningar, vari kulturminnesvården fått bli rikligt företräd efter skickligt upplagda program. Alla historiskt och kulturhistoriskt intresserade upplänningar måste också hälsa med tillfredsställelse att Uppsala stad tillsatt kommittéer, dels för att befordra frågan om en stadshistorik, dels för en utredning om stadens museifråga.

Vad alla hembygdsföreningar i stad och på land vill är, att deras verksamhet skall bli föremål för förståelse hos icke blott dem som makten hava, utan också hos den breda allmänheten. Skulle de nämnda sammanslutningarna kunna i än rikare mått få erfara detta, skulle de få förnyade krafter att fortsätta sitt ej sällan ganska betungande arbete. Framför allt är det av vikt att föreningarna kunna få sådan ekonomisk grundval att deras existens icke hotas. Hur många föreningar stå icke inför frågor, som de genom sina klena ekonomiska resurser knappast våga tänka på? Även våra kulturminnen behöva sin socialvård.

Det är Upplands fornminnesförenings önskan att året 1948 skall bli än rikare än det gångna. Och fornminnesföreningens största förhoppning är att vår medlemsnumerär än mer måtte ökas. Alla, som känna gemenskap med hembygdsvårdens och kulturminnesvårdens sak, böra inregistrera sig som medlemmar. Fornminnesföreningen vill *känna* att den har gensvar hos Upplands folk, då den går ut till arbete i bygd och stad för kulturminnesvårdens sak.

Är det för mycket begärt att sätta siffran 5,000 som mål för vår medlemsnumerär? Upplänningar, ge eder fornminnesförening ett svar!